

שומר אמונים, מאמר מבקש אמונה, פתיחה לקבלת עול מלכות שמים

בס"ד

- ג. "לא יהיה לך..." 4
4
יד. "ולא תתרו" 4
4
טו. שלא להיות צדיק בעיניו 4
4
טז. שלא להתגאות; 4
4
שש עשרה מצות תמידיות; 4
כמה אנו רחוקים...; 5
5
תכף בעמדו מהמטה; 5
6
עצות לאהבת ישראל; 6

- תוכן עניינים
ששה מצות תדירות; 2
גדלות הבורא 2
2
ושפלות עצמו 2
2
לא לשכוח מה' 3
3
קידוש השם 3
3
תמים תהיה 3
3
"ואהבת לרעך כמוך" 3
3

פתיחה לקבלת עול מלכות שמים

בעזרת ה' אתחיל לבאר כאן ענינים המרומזים בזה הקבלת עול מלכות שמים. ולבאר כל העורך אי אפשר רק בקיצור הנחוץ מאד.

ראשית אודיע לך מפי רבותינו הקדושים ומספריהם שראשית עבודת הישראלי הוא האמונה והבטחון. ועל זה העמיד הרמב"ם הקדוש בנן של שלשה עשר יסודות שהם שלשה עשר עקרין¹, אשר כל יסוד אמונתנו תלוי באלו השלשה עשר עקרין, וכל הכופר חלילה באחד מהם כאילו כופר בעקר ח"ו.

1 שלשה עשר עקרין;

הריני מאמין באמונה שלמה בשלשה עשר עקרין של התורה הקדושה:

- (א) שהקב"ה נמצא ומשיג.
(ב) והוא אחד.
(ג) ואין לו גוף ואין לו דמות הגוף.
(ד) ושהוא קדמון לכל קדומים.
(ה) ואין עבודה לזולתו.
(ו) ויודע מחשבות בני אדם.
(ז) ושהנבואה אמת.
(ח) ושמשו רבנו ע"ה הוא ארון לכל הנביאים.
(ט) ושהתורה כולה נתונה מן השמים.
(י) ושלא תשתנה בשום זמן ח"ו.
(יא) ושהקב"ה מעניש לרשעים ומשלם שכר טוב לצדיקים.
(יב) ושיבוא מלך המשיח.

שומר אמונים, מאמר מבקש אמונה, פתיחה לקבלת עול מלכות שמים

וכבר האריכו בזה בספרים הקדושים ראשונים ואחרונים להיות רגיל תמיד על פיו אמונת ה', בפרט אלו י"ג עקרים, והמה סגולה גדולה להביא את האדם לאמונה ולהאבה להשי"ת.

ששה מצות תדירות;

והנה מנו הספרי יראים ששה מצות תדירות אצל האדם, שהם נכללים במצות האמונה, והמה חיוב על כל בר ישראל כל ימי חייו בלי הפסק רגע, ואלו הם:

(א) מצות אמונת ה', שהוא: "אָנְכִי ה' אֱ-לֹהֵי לִקְיָה" (שמות כ, ב), לידע ולהאמין שהבורא ברוך הוא מצוי והמציא כל הנמצאים בכחו הגדול, ומקים אותם בשפעו הקדוש שמשפיע בהם תדיר, ו: "מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ" (ישעיה ו, ג) ולית אתר פנוי מניה.

(ב) מצות אחדות ה', כמו שכתוב: "שִׁמְעֵ וְיִשְׂרָאֵל ה' אֱ-לֹהֵינוּ ה' אֶחָד" (דברים ו, ד).

(ג) מצות אהבת ה', כמו שכתוב: "וְאַהֲבַתְּ אֵת ה' אֱ-לֹהֶיךָ" (שם, ה).

(ד) מצות יראת ה'. כמו שכתוב: "אֵת ה' אֱ-לֹהֶיךָ תִירָא" (דברים י, ב). וכל אלו הם ממנין תרי"ג.

(ה) מצות זכירת ה', כמו שהזהירה התורה הקדושה: "וְזָכַרְתָּ אֵת ה' אֱ-לֹהֶיךָ" (שם ח, יח) וגם מצות לא תעשה נאמר בזה לפי דעת הרמב"ן ורבנו יונה המובא בחרדים, שנאמר: "הַשְׁמֵר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח אֵת ה' אֱ-לֹהֶיךָ" (דברים ח, יא).

(ו) מצות דביקות ה', כמו שכתוב: "וְלִדְבִקָה בּוֹ" (שם יא, כב) וזה לשון הרמב"ן ז"ל: "וְלִדְבִקָה בּוֹ" וכו' ויתכן שתכלול הדביקה לומר: שתהיה זוכר ה' ואהבתו תמיד לא תפרד מחשבתך ממנו בלכתך "בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְכָךָ וּבְקוֹמָךָ" (דברים ו, ז) עד שיהיו דבריו עם בני אדם בפיו ובלשונו, ולבו איננו עמהם אבל הוא לפני ה', ויתכן באנשי המעלה הזאת שתהיה נפשם: "צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים" (שמואל-א כה, כט) כי הם בעצמם מעון לשכינה' עכ"ל.

ואלו הששה מצות עשה תדירות לאדם בכל עת ובכל שעה ובכל רגע.

ולבד מזה יש עוד איזה מצות התדירות לאדם, והמה לפי דעת רבותינו הקדושים הספרי יראים לבלי להסיח דעתו מאלו הדברים. וכל ספרי היראה הראשונים והאחרונים מלאים כזה.

ז. גדלות הבורא

והוא שצריך האדם לחשוב תמיד במחשבתו גדולת הבורא ברוך הוא. ולהתבונן תמיד במעשיו ובברואיו הנפלאים. ולהתבונן בשפלות עצמו, כמו שהזהירו אותנו רז"ל: 'מָאד מָאד הָיוּ שְׁפֵל רִנְחִי' (אבות ד, ד). 'הַסְתַּכַּל בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים, וְאֵין אִתָּה פֶּאֶל לִיְדִי עֲבֵרָה' (אבות ג, א)

והנה מצות התבוננות בגדלות הבורא, נחשב גם כן ממנין תרי"ג לפי דעת רבנו יונה ז"ל, וזה לשון החרדים (בפרק א' ממצות עשה התלויות בלב סימן כ"ב): 'ומעלת התבונן בגדולתו יתברך שמו מצוה שלישית, שנאמר: "וְיִדְעַתְּ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבָבְךָ פִּי ה' הוּא הָאֱ-לֹהִים" (דברים ד, לט) דוד אמר: "ה' מְשֻׁמִּים הַשְּׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם לְרֵאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁפִּיל דְרִשׁ אֵת אֱ-לֹהִים" (תהלים יד, ב) וכתוב: "שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וְרֵאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים" (ישעיה מ, כו), ממנין תרי"ג לרבנו יונה' עכ"ל.

ח. ושפלות עצמו

ומצות: 'שפלות עצמו' הוא ממנין רמ"ח מצות עשה לדעת בעל הלכות גדולות, וגם בספר יראים לרבנו אליעזר ממיץ הוא מסכים לדעת בעל הלכות גדולות שהוא מצוה מן התורה, כמו שראינו ששבחה התורה למשה רבנו ע"ה שהיה עניו

(ג) ושהמתים עתידים לחיות.

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתכופ יצרנו לעבודתך כל ימי חייו תמיד אמן כן יהי רצון.

שומר אמונים, מאמר מבקש אמונה, פתיחה לקבלת עול מלכות שמים

(”וְהָאִישׁ מָשָׁח עֵינָיו מֵאֵד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה” (במדבר יב, ג), וגם חז”ל הזהירו כמה פעמים ודברו הרבה מגנות הגאווה, וגם אמרו חז”ל: ‘כל אדם שיש בו גסות הרוח כאילו עובד עבודת אלילים’ וכו’ (סוטה ד:) עיי”ש).

ט. לא לשכוח מה’

וגם יש בזה לאו לדעת הסמ”ג שנאמר: ”הַשֹּׁמֵר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת ה’ אֱ-לֹהֶיךָ.. וגו’” פֶּן תֹּאכַל וְשָׁכַחְתָּ וּבְתִים טוֹבִים תִּבְנֶה וְיִשְׁכַּחְתָּ...” (דברים ח, יא-יב). ”וְרַם לְבַבְךָ וְשָׁכַחְתָּ אֶת ה’ אֱ-לֹהֶיךָ” (דברים ח, יד). והראיהו מן השמים לבעל הסמ”ג למנות זה הלאו ממנין תרי”ג, ואלו השני מצות להתבונן בגדולת הבורא ושפלות עצמו, המה תדירות לאדם, וזה כלל כל התורה ותכלית בריאת האדם.

י. קידוש השם

וגם יש מצות עשה של קידוש השם, הגם לפי הלכה מקים מצוה זאת כשבא לידו אחד משלשה דברים שנאמר בהן: ’יהרג ואל יעבור’ והוא מוסר נפשו לה’, או עושה דברים טובים ובני אדם למדין ממנו וממעשיו הטובים הרי זה קידוש את ה’, אבל מובא בספרי קדש כי האדם יכול לקים בכל רגע זו המצוה, כמו שכתב מרבנו אלימלך זיע”א (בצעטיל קטן אות א’) וזה לשונו: ’בכל עת ורגע שהוא פנוי מן התורה, ובפרט שהוא יושב בטל לבדו בחדר או שוכב על מטתו ואינו יכול לישן יהיה מהרהר במצות עשה זו של: ”וּנְקַדְשֵׁתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל” (ויקרא כב, לב) וידמה בנפשו ויעיר במחשבתו: ’כאילו אש גדול ונורא בוער לפניו עד לב השמים והוא בשביל קדושת השי”ת שובר את טבעו ומפיל את עצמו להאש על קידוש השי”ת!’ ו: ’מחשבה טובה – הקב”ה מצרפה למעשה!’ ונמצא שאינו שוכב ויושב בטל רק מקים מצות עשה דאורייתא’ עכ”ל, וכתב בספר דרכי צדק: ’שזה כל עבודת הצדיקים’ עיין שם, ולפי ערך הזדככותו יכול יותר בכל רגע לקים זה המצוה כידוע מספרים הקדושים, אם כן הרי זה מצות עשה שנוהגת בכל רגע ממש.

יא. תמים תהיה

וגם יש מצות עשה: ”תָּמִים תִּהְיֶה עִם ה’ אֱ-לֹהֶיךָ” (דברים יח, ג) לדעת הרמב”ן ממנין תרי”ג, ואם בא במחשבת האדם להרהר חלילה אחרי מעשי ה’, או לדאוג להתעצב בעניני העולם, והוא שם בטחונו על ה’, מקים המצות עשה של תָּמִים תִּהְיֶה, ולבד מזה הרבה פעמים בלי מספר נאמר לנו מפי הקבלה זו המצות עשה.

וזה לשון החרדים (מצות עשה התלויות בלב פרק א’ סימן כ”א): ’ומעלת שלימות הבטחון בו יתברך מצוה שנית שנאמר: ”תָּמִים תִּהְיֶה עִם ה’ אֱ-לֹהֶיךָ” וכן כתב הרמב”ן: ’שזו מצות עשה שלא נשאל וכו’ נאמין כי הכל ביד ה’ וכו’, ומינה נלמוד דמצוה לבטוח בו יתברך בכל לב בכל עניני העולם כמפורש בקבלה: ”פְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בָּהּ” (ירמיה יז, ז) וכתוב: ”בְּטַחוּ בּוֹ בְּכָל עֵת”² (תהלים סב, ט) וכתוב: ”בְּטַח אֵל ה’ בְּכָל לְבָבְךָ” (משלי ג, ה) עכ”ל.

וזה המצוה שייך בכל רגע, כי עקר פעולתו של היצר לבלבל את האדם בדאגות שונות יום וְלִלְיָה לֹא יִשְׁכַּחוּ. בשעת תורה ותפלה ובכל רגע ממש רודפים אותו מחשבותיו הרבים בכל מיני דאגות והרהורים ועצבות ומרה שחורה ועוד כהנה, ואין שום עצה רק לבטוח בה’ תמיד, לקים מצות: ”תָּמִים תִּהְיֶה עִם ה’ אֱ-לֹהֶיךָ” שלא לילך כלל בחכמות שונות רק בגודל תמימות ופשטות.

יב. ”וְאֶהְבֶּתְ לְרַעְךָ כְּמוֹךָ”

וגם אפשר עוד למנות מצות עשה של: ”וְאֶהְבֶּתְ לְרַעְךָ כְּמוֹךָ” (ויקרא יט, יח) – ’שהוא כלל גדול בתורה!’ כי כל כחו של היצר רק לעורר קנאה ושנאה ונטירה ח”ו אין רגע בלי פגע, ואי אפשר לפטור מזה רק אם יקבל בלבו באמת: ’לאהוב כל בר ישראל אפילו הגרועים שבהם!’ (מלבד המינים והאפיקורסים – רח”ל!), כמו שהקב”ה אוהב לכל בר ישראל, עיין בספר תומר דבורה (סוף פרק ב’).

² המשך הפסוק: ”בְּטַחוּ בּוֹ בְּכָל עֵת עִם שֹׁכְנוֹ לְפָנָיו לְבַבְכֶם אֱ-לֹהִים מְחַסֶּה לָנוּ סֵלָה”.

שומר אמונים, מאמר מבקש אמונה, פתיחה לקבלת עול מלכות שמים

יג. "לא יהיה לך..."

עוד מצינו לאו ממנין תרי"ג: "לא יהיה לך אלהים אחרים על פני" (שמות כ, ב), דהיינו; שלא להעלות על הלב שום שתוף או מחשבה של כפירה, או להרהר אחר ה' בדבר שהוא נגד שכלינו, או אם האדם לומד ומתפלל ועוסק במצות ומעשים טובים וחושב בלבו איזה פניה בשביל איזה איש, עובר על זה הלאו, וזה שייך גם כן ממש בכל רגע, בפרט אם האדם עושה מצוה ברבים, ועיין בספר הקדוש חובות הלבבות (בשער יחוד המעשה פרק ד') שהוא גרוע מעובד אלילים רח"ל, ועיין בספר הקדוש דרך פקודיך (מצוה כ"ו באריכות).

יד. "ולא תתרו"

ועוד אפשר למנות הלאו ד: "ולא תתרו אחרי לבבכם" (במדבר טו, לט), שזה שייך בכל רגע, אף ביושבו בביתו אם נפל בלבו איזה מחשבה של עברה או שאר דבר שהוא נגד רצונו יתברך חלילה ומהרהר בזה עובר על זה הלאו, וזה דבר תמידי, כמו שאמרו חז"ל 'שלושה עברות אין אדם נעול מהן בכל יום הרהורי עברה' וכו' (בבא בתרא קסד:).

טו. שלא להיות צדיק בעיניו

וגם מצינו לאו לפי דעת הסמ"ק: 'שלא להיות צדיק בעיניו, שנאמר: "אל תאמר בלבבך בחדף ה' אף-לקיף אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני ה' לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה ה' מזרישם מפניך" (דברים ט, ד).

טז. שלא להתגאות;

והגם שזה בכלל הלא תעשה שלא להתגאות שמנה הסמ"ג, אפשר כי זהו הכוונה כי הסמ"ג הביא הפסוק: "פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת..." (דברים ח, יא-יב) "ורם לבבך ושכחת את ה' אף-לקיף" (דברים ח, יד). דהיינו; שלא לעשות שום דבר שיביאנו לידי הגאווה. דהיינו; ריבוי אכילה ושתייה או מלבושים יקרים או לרדוף אחרי הכבוד ושררה, וכונת הסמ"ק אף שהאדם מתנהג בשפלות ואינו רודף אחרי כבוד ושררה. ואינו עובר על הלאו שמנה הסמ"ג, גם כן יכול להיות לבו מלא גאות, כמו שאמרו הצדיקים: 'שאפשר לאדם לישב בין תנור וכיריים ובגדיו קרועים ומטולאים, ומאכלו פת קיבר, ולומד ומתפלל בתדירות, ולבו מלא גאות, כי סובר בלבו: 'שהוא צדיק!' – ויכול להיות שכל מעשיו המה מעולם התמורות – רח"ל! ואם האדם עובד ה' בפניה דקה מן הדקה, או איזה ישות בלבו עובר על זה הלאו, ועריך לשוב בתשובה תכף על זה. ועל זה מרומז הלאו ד: "אל תאמר בלבבך" וגו' "בצדקתי הביאני" וכו' ק והבן.

שש עשרה מצות תמידיות;

כלל הדבר שהמה אחת עשרה מצות עשה וחמשה מצות לא תעשה;

אחת עשרה מצות עשה: א' אמונת ה'³, ב' אחדות ה', ג' אהבת ה', ד' יראת ה', ה' זכירת ה', ו' דביקות ה'. ז' להתבונן תמיד בגדולת ה', ח' להתבונן בשפלות עצמו, ט' קידוש השם⁴. י' "תמים תהיה" שהוא מצות בטחון⁵, י"א אהבת ישראל⁶.

³ 6 מצות עשה – ראה עמ' 2.

⁴ מצות קידוש ה' – ראה עמ' 3.

⁵ מצות תמים תהיה – ראה עמ' 3.

⁶ מצות אהבת ישראל – ראה עמ' 3.

שומר אמונים, מאמר מבקש אמונה, פתיחה לקבלת עול מלכות שמים

וחמשה מצות לא תעשה; א' "לא יהיה לך אלהים אחרים על פני" ⁷. ב' שלא לשכוח מה' ⁸, ג' "ולא תתרו אחרי לבבכם" ⁹, ד' שלא להתגאות ¹⁰. ה' שלא להיות צדיק בעיניו ¹¹.

הגם שיש הרבה מזה מצות עשה ומצות לא תעשה השכיחים הרבה, אבל לפענ"ד אלו הם כמעט בלי הפסק, ועריך האדם להיות בקי בהם ובשמותיהם ולישא במחשבתו תדיר.

כמה אנו רחוקים...;

ואם תשאלני אחי: 'כמה אנו רחוקים מאלו הדברים כרחוק מזרח ממערב!'

אבל תדע בני! כי תורתנו הקדושה נצחית, והיא נוהגת בכל עת ובכל זמן בכל נפש מישראל, כמו שצותה לנו התורה הקדושה: "קדושים תהיו" (ויקרא יט, ב) וזה המצוה בודאי נאמרה לכל ישראל, כי כל ישראל ראויים להיות קדושים כמו שאמרו חז"ל, עיין בספר הקדוש בית ישראל לרבנו הקדוש מזידיטשוב בפרשת קדושים שמאריך בזה בדברים קדושים ונעימים.

אבל באמת תדע אחי! כי יש בכל דבר בחינת ראש ובחינת סוף, כמו ענוה בראש ענוה בסוף יראה בראש ויראה בסוף, וכן באהבה ובקדושה ובכל ענינים, כמו למשל; בחינת היראה אשר עקרה להיות ירא מה' יראת הרוממות כמבואר בזוהר הקדוש (בראשית דף יא), אבל יש בחינת יראה באופן אשר יוכל כל בר ישראל לקימה. כמובא בספר יראים (בתחילת הספר) וזה לשונו: 'וגדולה היא מצות יראת ה' שהרי אדם יכול לקימה אלה פעמים ביום, שבכל שעה ורגע שהוא זוכר את המצות וחרד לבו עליהם, קים מצות: "את ה' אלהיך תירא" (דברים י, ב) עכ"ל, הגם כי בשעת התרחקותו מהעברה מכון לירא מענשו של דבר שלא יענש או יראת עוה"ז. אבל תוכן הדברים הוא מחמת יראת ה', שאילו לא היה מאמין בה' לא היה ירא מעונשים, כמו הרשעים רח"ל שאין עליהם שום עול היראה ואינם יראים מכלום, כמו כן באהבה בענוה ובאמונה ובמסירת נפש ובכל דבר יש בחינת ראש ויש בחינת סוף (ואין כאן מקומו, רק במקום אחר – אם יזכנו ה'), ו: 'אין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו', וכל אחד לפי השגתו מחויב לקים מצות בוראו.

והעקר שצריך כל בר ישראל לקבל בלבו באמת לקים מצות ה', ואם לאו נקרא: 'פורק עול מלכות שמים' ח"ו, כמובא בחרדים (בפרק א' מצות עשה התלויות בלב סימן מ"ג) וזה לשונו: "וְשִׁמְתֶם אֶת דְּבַר אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם" (דברים יא, יח) היינו; שחייב אדם בקראן הפרשה שניה של קריאת שמע לקבל עליו עול מצותיו יתברך שמו, וכדתנן (בפרק שני דברכות): 'למה קדמה פרשת "שמע" ל: "וְהָיָה אִם שָׁמַע" (דברים יא, יג)? – כדי שיקבל עליו עול מלכות שמים תחילה ואחר כך יקבל עליו עול מצות, ופרוש וְשִׁמְתֶם – עַל לְבַבְכֶם: כמו "וַיִּשֶׁם דְּנִיָּאל עַל לְבוֹ אֲשֶׁר לֹא יִתְנַאֵל" וגו' (דניאל א, ח), וכתב רבנו יונה: "אָרָר" האיש "אֲשֶׁר לֹא יָקִים אֶת דְּבַר הַתּוֹרָה הַזֹּאת לְעִשׂוֹת אוֹתָם" (דברים כו, כו) לא אמר: 'אֲשֶׁר לֹא יַעֲשֶׂה' אלא: "אֲשֶׁר לֹא יָקִים... לְעִשׂוֹת" פרוש: אֲשֶׁר לֹא יִקְבַל עַל נַפְשׁוֹ לְעִשׂוֹת מִצְוֹתַי עַכ"ל. וכתב: שצריך לכרוז זאת באומרו תיבת: "וְהָיָה אִם שָׁמַע תְּשָׁמְעוּ" – לשמוע אל מצותיך הקדושים "וְהָיָה" – 'לשון שמחה!' היינו; שיהא הקבלה בשמחה ואם לא כן ח"ו בכלל "אָרָר" הוא. אם כן אתה רואה שעקר שיקבל בלבו באמת לקים מצותיו הקדושים, בפרט אלו השש עשרה דברים שכתבנו למעלה שהמה תדירים בלי הפסק, והמה כלל כל התורה כולה.

תכף בעמדו מהמטה;

לכן צריך כל בר ישראל תכף בעמדו מהמטה לקבל עליו הי"ג עקרים וקבלת המצות. כמו שראיתי בכתבי הרה"ק ר' פנחס מקאריץ זי"ע שצריך לומר: 'אני מאמין...!' תכף בעמדו מהמטה קודם שיוצא איזה דיבור אחר, וכן ראיתי בהנהגות הרה"ק מצאנו בעל ספה"ק דברי חיים, שתכף בהקיצו משנתו היה אומר: 'הנני מאמין באמונה שלימה שאתה מלך יחיד ומיוחד

⁷ מצות לא יהיה לך – ראה עמ' 4.

⁸ מצות לא לשכוח מה' – ראה עמ' 3.

⁹ מצות ולא תתרו – ראה עמ' 4.

¹⁰ מצות שלא להתגאות – ראה עמ' 4.

¹¹ מצות שלא להיות צדיק בעיניו – ראה עמ' 4.

שומר אמונים, מאמר מבקש אמונה, פתיחה לקבלת עול מלכות שמים

שליט בעליונים ובתחתונים! בעודו על מטתו, והיה מאריך בזה הרבה בגודל דביקות ובהתלהבות, וכאשר רמזו בזה הצדיקים: "קדש לי כל בכור" (שמות יג, ב) דהיינו; שיקדש ראשית מחשבתו, ומובא בספר מאור ושמש: "ראשית ערסותכם חלה תרימו" (במדבר טו, כ), עריסה הוא לשון מטה, חלה לשון תפלה דהיינו; כשבר ישראל עומד מן המטה צריך להתפלל לה' תכף, ולקבל עליו עול מלכות שמים ואחדות ויראתו ואהבתו, ולהמליך את הבורא ברוך הוא על כל רמ"ח איבריו ושס"ה גידיו (עין אגרא דפרקא אות י"ד, ובספר דרך פקודיך בהקדמה).

וגם צריך למי שרוצה לעבוד את ה' תכף בעמדו מהמטה: לבטל כל המחשבות זרות והפניות שזהו מועיל מאד לנפש, כמובא בספר הקדוש דרך פקודיך (המובא לעיל פרק ד'), ולקבל עליו: לבטוח בה' ולא להיות עצב כלל ח"ו, ולהתבונן בגדולת הבורא ברוך הוא; האיך שברא עולמות אין שיעור ואין ערך! וכולם יראים ומתפחדים מפני הדרת גאונו בגודל יראה ופחד, והאיך הוא זן ומפרנס ומחיה כל הברואים בגודל השגחתו הנפלאה!! ולקבל עליו אמונת ה' על כל פרט ופרט ושאין שום מקרה בעולם כלל ח"ו, רק כל דבר קטן וגדול מושגח מאתו יתברך בהשגחה פרטית, וכן כל עניני העולם הכל היא בהשגחה עליונה ובצדק וביושר.

לכן בני אהובי! אם תרצה לעורר לבך לה' ולהתקשר באמונתו, תקבל עליך המצות שנמנו למעלה, ואם אין לך פנאי להאריך בהתבוננות, על כל פנים לא יחסר לך מלקים בכל יום לפחות איזה שעה זו המצות של התבוננות העקרית מכל המצות, וכן תהיה רגיל תכף בעמדך מהמטה.

ולכן אנכי השפל בראותי גודל החרבן מהקדושה ונתמעטו המוחות והלבבות ואי אפשר לקים אלו המצות כל היום, ולכן אזרתי מתני לתקן תקונא דמלכא קדישא, וחברתי בעניי זה הקבלת עול מלכות שמים, ולכן תהיה רגיל לומר זה הקבלת עול מלכות שמים בשמחה בכל כוחך הפנימי. ובזה תמשיך בעזרת השי"ת קדושה על נפשך על כל היום, ולהתקשר באמונתו יתברך שמו, כי מובא כאן הי"ג עקרים באריכות ובדיבורים המלהיבים הלב לעבודת ה', וגם מרומזים כאן השש עשרה מצות החדירים שכתבנו למעלה, והשגחה פרטית, ושמחה, וביטול כל המחשבות זרות, ויהיה לך לסיוע לתפלה ולהנהגות כל היום.

עצות לאהבת ישראל;

וידוע מפי סופרים וספרים: שעריך כל בר ישראל לפני כל דבר לקבל על עצמו אהבת ישראל, וכמו שתיקנו: 'תפוזר בעמו ישרא'ל באהבה' קודם קבלת היחוד שמע ישראל, וכן בתפילת ערבית: 'אוהב את עמו ישרא'ל' כי אי אפשר לזכות לשום דבר וליחוד שום יחוד בלתי אהבת והתגברות בכללות ישראל הקדושים עמא קדישא, דחביבתייהו לא פקע מן קדם רבון עלמין בכל אתר ואתר לעד ולעולמי עולמים, ולכן צריך מקודם להתקשר עם כללות ישראל ועם כל הצדיקים כמבואר בפנים בעזרת ה', וכבר נהגו ישראל עם הקדש להתקשר לפני כל מצוה ולפני כל תורה ותפלה בכללות ישראל באמירת: 'לשם יחוד וכו' בשם כל ישראל', ואם זוכה בתמידית להתקשר בקדושת ישראל, אז יש למעשיו ועבודתו עליה, כי בכללות ישראל אין שום פגם ח"ו, כיודע מספרים הקדושים, ואם ככה יתנהג ירחמו עליו מן השמים להשפיע בו מדעת הקדוש והטהור.

וזה יועיל לו מאד, כי באם יבוא היצר להכניסו באיזה קנאה ושנאה לבר ישראל חלילה, או אם יביאו לו איזה מלשינות מאיזה אדם גדול או קטן, יהיה מי שיהיה המלשין אין חילוק, כי היצר יכול להתלבש ח"ו לפעמים גם בגדול מהגדולים, אזי יאמר בלבו: 'הלא כבר קבלתי עלי לאהוב לכל בר ישראל יהיה מי שיהיה!', ואם יכניס היצר בלבו איזה דאגה ועצבות יאמר: 'הלא קבלתי עלי שלא להתעצב ולדאוג כלל על שום דבר!', וכן בכל דבר, ה' יהיה בעזרתנו להתקשר אליו ולהתקדש בקדושתו.

לע"נ יחיא זכריא בן עוואד ז"ל ורומיה בת סאלם ז"ל